

Vuslatı Cihan

– GöktürkGülay · 12 Eylül 2015

Vuslatı Cihan..... beklenen vuslata vefa olmak

Gecenin şavkı şekvası
zevaline zelal zelal akarken
aya beşik kurmuş sallanıyor yıldızlar

gökyüzünden bir anka kuşu konuyor omuzlarıma

kırk yıl içimleri hatırına buğulu gözlerden bakıyor
hatırlatıyor kalp işçiliğimi

içinde hiçliğin hiçliğinden
vefasızlığın vefasına dair ne ararsan var
ego şişmeleri mi indiren bu itimada güveniyorum
sonra vuslat muştusu meryem ruhu bir yürek
vefasız nasıl hayatta kalır diyor

ateş aşk
kül Vefa olmuş
büyük ceza veriyor kula

ilk doğuş üflemesiyle başlayan
misaka verilen sözün
ahde Vefasıym diyor

n-arı beyza göz yaşı iksiri
güzellik teneşirinin emanetiyim

toprak mermerlerin
diline çözülen
taş kesilen ömre ömür
insanlığın güvencesiyim

öteler ötesinden
günahsız kopup gelen

güneşi titreten
toprak tenlerin
şavkına büyüyen örtüsüyüm

iki kafes ortasına sıkıştırılmış
ölümsüzlük mührü vurulmuş
boşluğu aydınlatan diriliş yağmuruyum

bir ömürlük can taşıyan
nehir sessizliğinin
yenilmez korkusuyum

mezardan çıkarcası
içine içine çeken
boğaza düğümlenen bir nohut tanesi
püf diyecek kadar
can alıcı bir nefes
rahmana verilen ilk sözün cevabesiyim

ah vefa ah
kaça bölünürsün
veya bölünür müsün
veya bölündüğün yerde misin

papatyalardan taç mahal olmuş yollar

kaderin cilvesinden kaderin cilvesine
gelir bulur aramızda yaşanan damlası

anlıyorum ki
vefa yolları Veysel etmekmiş
Veyselî yollara hızır etmekmiş
Vuslat- ı cihanda beklenen olmakmış
onikiEylülikibinonbeş
Gülay Göktürk